

Arrest

nr. 319 720 van 9 januari 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**
in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van de minderjarige X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN**
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid van voogd van de minderjarige pupil X die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 23 mei 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 april 2024 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, de pupil en hun advocaat D. VAN DER BEKEN en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De minderjarige pupil van verzoekster kwam op 12 februari 2023 samen met zijn moeder toe op het Belgische grondgebied. De moeder van de pupil keerde terug naar Macedonië en liet de pupil hier achter bij zijn meerderjarige broer, die de Belgische nationaliteit heeft.

1.2. De minderjarige werd op basis van zijn Noord-Macedonisch paspoort in het bezit gesteld van een aankomstverklaring (bijlage 3) die geldig was tot 12 mei 2023.

1.3. De Dienst Voogdij van de FOD Justitie stelde verzoekster op 14 november 2023 aan als voogd.

1.4. De voogd diende op 19 januari 2024 voor haar pupil een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 19 april 2024 een beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38). Verzoekster werd hiervan op 24 april 2024 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan Mevrouw L.(...) N.(...), van Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van voogd, aangesteld door de FOD Justitie, Dienst Voogdij,

bevel gegeven Z.(...) H.(...),

geboren te (...) op (...), van nationaliteit Macedonië ,

verblijvende te (...),

binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is.

REDEN VAN DE MAATREGEL:

Artikel 7, alinea 1, 2° van de wet van 15 december 1980, vervangen door de wet van 15 juli 1996: verblijft langer in het Rijk dan in overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. Betrokkene in het bezit van een paspoort N° (...) geldig tot 24/10/2023 tot 23/10/2028 met inreisstempel Hongarije dd. 12/02/2023.

Op 12/02/2023 komt betrokkene, samen met zijn moeder, aan in België. De moeder verblijft +/- 2 weken in België, keert vervolgens terug naar Macedonië en laat haar minderjarige zoon achter bij haar meerderjarige zoon, broer van de NBMV (Z.(...) R.(...) – OVNR (...) – met de Belgische nationaliteit). Op 15/02/2023 wordt betrokkene in het bezit gesteld van een aankomstverklaring geldig tot 12/05/2023. Op 30/05/2023 signaleert de gemeente Lebbeke betrokkene aan de Dienst Voogdij. Op 30/05/2023 wordt betrokkene door de gemeente Lebbeke gesignaleerd aan de Dienst Voogdij. Op 14/11/2023 wordt er een voogd toegewezen.

Op 19/01/2024 dient de voogd een aanvraag in voor de toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 110 sexies tot 110 undecies van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In deze aanvraag vermeldt de voogd het volgende: Het was de beslissing van de moeder om haar zoon naar België te sturen omdat:

- *ze er alleen voor staat + fysiek en financieel niet meer in staat is om voor haar zoon te zorgen;*
- *er in Macedonië slechts 1 school is die in het Albanees onderwijst, nl. in Skopje. Hiervoor moet betrokkene een erg grote afstand afleggen;*
- *ze leeft van de financiële hulp van de Macedonisch staat en de financiële hulp van haar zonen.*

De voogd voegt volgende documenten aan de aanvraag toe: het paspoort van de NBMV, de identiteitsdocumenten van alle (kern) familieleden, een volmacht, een schoolattest en een bevestiging op de vraag naar jeugdhulp.

Gelet op artikel 61/16 van de wet van 15/12/1980 en de bepalingen onder artikel 110 septies van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 wordt betrokkene op 05/02/2024, samen met zijn voogd, uitgenodigd voor een gesprek waarbij een Albanese tolk aanwezig is. Tijdens het gesprek verklaart betrokkene zijn hele leven bij zijn moeder gewoond te hebben. Zijn vader en broers waren reeds verhuisd bij zijn geboorte. Hij spreekt van een “goed” huis bestaande uit meerdere slaapkamers, een badkamer, een keuken en een tuin. Er was stromend water, elektriciteit, internet, tv, voldoende eten en kleding aanwezig. Zijn moeder omschrijft hij als een lief persoon die altijd geprobeerd heeft om goed te doen voor hem en die ervoor zorgde dat hij steeds gelukkig was. Ze zou wel last hebben van haar gezondheid, zo zou ze onder andere kampen met hartproblemen waarvoor ze dagelijks medicatie neemt. Tot het 9de leerjaar ging betrokkene naar school in Macedonië. Zijn vrije tijd vulde hij er met voetballen. Na de lagere school volgde hij onderwijs in Skopje en ging er op internaat. Betrokkene stelt dat dit een moeilijke periode voor hem was. Zijn moeder zou zich veel zorgen hebben gemaakt daarover. Betrokkene verklaart dat hij het mentaal heel zwaar had. Zo zag hij dat sommige vrienden van hem het beter hadden en als ze naar zijn vader vroegen, vond hij dat moeilijk. Verder maakte hij zich veel zorgen over de toekomst en vooral wat er met hem zal gebeuren als zijn moeder komt te overlijden. Op een bepaald moment besloot hij zijn kans te wagen op een beter leven. Hij kwam samen met zijn moeder naar België en ze trokken in bij zijn broer, R.(...). Omdat ze het niet gewoon kon worden hier, keerde zijn moeder terug naar Macedonië. Hij verklaart wel dagelijks contact met haar te hebben. Ook zouden zijn broers maandelijks geld aan haar overmaken. Toch hoopt hij dat zijn moeder ooit naar België zal komen om samen met hem te leven. Indien ze dit niet wil, zal hij haar geld sturen, haar gaan opzoeken en haar helpen waar mogelijk, aldus betrokkene.

Na het interview krijgt de advocaat de mogelijkheid om opmerkingen te geven. Hij verwijst naar de medische toestand van de moeder en stelt zich de vraag hoe ernstig deze is en hoe intensief de mantelzorg voor de moeder zou zijn.

Tijdens het interview worden volgende documenten toegevoegd: doktersverslagen van de moeder, de scheidingsakte van de ouders, de geboorteakte van zowel betrokkene als zijn moeder, bankuittreksels en schooldocumenten uit Macedonië.

Op 19/02/2024 wordt betrokkene in het bezit gesteld van een AI in toepassing van artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980 voor een periode van 6 maanden en dit met het oog op verdere opzoekingen teneinde de duurzame oplossing te kunnen bepalen.

In het kader van het onderzoek naar de duurzame oplossing wordt mijnheer Z.(...) R.(...), de meerderjarige broer, uitgenodigd op gesprek dd. 26/02/2024 en dit om een duidelijker beeld te krijgen van het leven van betrokkene in Macedonië.

Tijdens dit gesprek stelt de broer dat zijn moeder veel medische problemen heeft. Haar woning, een standaard woning, is eigendom van broer I.(...) en de moeder moet hiervoor geen huur betalen. Eventuele kosten aan de woning worden betaald door de broers in België. De heer Z.(...) verklaart dat hij en zijn broer maandelijks geld overmaken aan hun moeder. Hij omschrijft de relatie tussen H.(...) en zijn moeder als perfect. Bovendien zou H.(...) zijn moeder erg missen. Zijn echtgenote zou indertijd samen met zijn moeder ingestaan hebben voor de opvoeding van H.(...). Zijn echtgenote ziet hem dan ook als haar eigen zoon. Hij benadrukt dat zijn echtgenote en hij beiden werken en dus geen financiële steun van de overheid ontvangen. In België zou er ook nog een maternale oom wonen. Tenslotte voegt hij toe dat hij en zijn broer I.(...) nog regelmatig op bezoek gaan bij de moeder in Macedonië.

Op 21/03/2024 wordt (op basis van de ontvangen medische stukken) een advies gevraagd aan de Arts-Adviseur van de Dienst Vreemdelingen en dit om een beeld te krijgen van de medische situatie van de moeder in haar land van herkomst. Op 22/03/2024 ontvangt de Cel Kwetsbaren volgend antwoord: Betrokkene is een vrouw van 57 uit Noord-Macedonië. In de toegevoegde documenten is er geen duidelijke aanwijzing dat er een zodanig ernstig medisch probleem aanwezig is dat de betrokkene niet kan instaan voor de zorg van haar zoon. Er is een combinatie van zowel cardiale problemen als algemene klachten van rug en knie etc. Maar als men de adviezen van de dokters leest zeggen ze: huidige medicatie verder nemen voor cardiaal probleem, fysieke oefeningen voor rug/knie. Dit is dus geen buitengewoon ernstig medisch probleem. Of een medisch probleem dat zo ernstig is dat ze niet zou kunnen reizen. Bovendien is de betrokkene recent vanuit Skopje naar hier gereisd. De behandeling is daar ook beschikbaar aangezien het door lokale dokters is voorgeschreven. Ik kan me voorstellen dat er een vermindering is van de inspanningscapaciteit, maar men kan moeilijk argumenteren dat dat wil zeggen dat ze niet voor haar zoon kan zorgen. Dat is veel te vaag. Er is geen duidelijke medische aandoening present die ervoor zorgt dat ze effectief niet aanwezig kan zijn in de opvoeding van haar kind. Bovendien is de behandeling ook vrij duidelijk een aanpassing van de levensstijl, zowel qua dieet als lichaamsbeweging, en moet de farmaceutische behandeling als secundair beschouwd worden. (document toegevoegd aan administratief dossier dd. 22.03.2024)

Rekening houdend met de aanvraag van de voogd, de verklaringen van betrokkene, de verklaringen van de meerderjarige broer, het medische advies van de Arts-Adviseur van de DVZ en op basis van een grondige analyse van alle elementen in het dossier, kan men niet stellen dat de duurzame oplossing voor betrokkene noodzakelijk bestaat uit een machtiging tot verblijf in België en er geen andere oplossingen te overwegen zijn.

Conform artikel 61/14-2° van de wet van 15/12/1980 kan een duurzame oplossing bestaan uit een terugkeer naar het land van herkomst met garanties op adequate opvang en verzorging hetzij door de ouders, hetzij door andere volwassenen, hetzij door overheidsinstanties of niet gouvernementele organisaties of in het land waar de ouders zich legaal bevinden. In het geval van betrokkene is zijn moeder nog steeds aanwezig in het land van herkomst. Zij woont in Gorno Vranovci en kan opnieuw de zorg voor haar zoon op zich nemen net zoals zij dit in het verleden zonder enig probleem heeft gedaan.

Artikel 9 en 10 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind stelt immers dat er geen enkele bevoegde instantie is die beslist heeft dat een scheiding tussen de ouder(s) en kind dient opgelegd te worden. Een scheiding met de ouders kan slechts gerechtvaardigd worden in gevallen van ernstig misbruik, verwaarlozing of mishandeling, wat hier niet aan de orde lijkt te zijn. Er is geen enkele aanwijzing in de aanvraag terug te vinden dat betrokkene het slachtoffer was van een slechte behandeling. De moeder is derhalve nog steeds verantwoordelijk voor de zorg en opvang van haar minderjarige zoon.

General Comment nr.14 van het VN Kinderrechtencomité omtrent artikel 3 van het IVRK onderstreept nogmaals het belang van de eenheid van het gezin, die dient hersteld te worden indien de band tussen kind en ouders verbroken werd wegens migratie en benadrukt vervolgens dat de scheiding tussen ouders en kind enkel overwogen kan worden in uitzonderlijke gevallen, (General Comment no. 14, §61: separation should only occur as a last resort measure, as when the child is in danger of experiencing imminent harm or when otherwise necessary).

De komst van betrokkene naar en zijn verdere verblijf in België worden in de eerste plaats gemotiveerd door socio-economische redenen, met als doel het verbeteren van zijn toekomstperspectieven. Tijdens het gesprek dd. 05/02/2024 stelt betrokkene immers het volgende: "In Macedonië is het voor iedereen moeilijk.

Maar als je ziet dat je een kans hebt, ik heb mijn kans genomen voor een beter leven. Ik zag dat mijn broers, toen ze in Macedonië waren, het moeilijk hadden. Niet alleen voor mij, maar voor iedereen in het dorp... iedereen wacht op zijn kans om naar het buitenland te vertrekken. Ik dank mijn broers dat ik het ook mocht proberen. Het is niet dat het land slecht is, maar het is moeilijk om financieel rond te komen." (cfr administratief dossier dd. 31/01/2024). Hoewel economische elementen in overweging worden genomen bij het bepalen van de duurzame oplossing stelt art. 61/17 uitdrukkelijk dat de gezinshereniging als duurzame oplossing overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het IVRK, in het land waar de ouders zich legaal bevinden, voorrang krijgt. In dit verband kan niet gelezen worden dat socio-economische omstandigheden dienen te worden afgewogen alvorens de gezinshereniging bij de ouders in het land van oorsprong als duurzame oplossing te voorzien. In het dossier zijn voldoende argumenten te vinden die aantonen dat een verblijf bij de moeder mogelijk en zelfs wenselijk is. Allereerst dient vermeld te worden dat de moeder tot aan zijn vertrek altijd de zorg en opvang voor haar zoon op zich heeft genomen. Uit de aanvraag blijkt nergens dat er sprake was van ernstige tekortkomingen in basisvoorzieningen: betrokkene ging naar school, had een eigen kamer in het ouderlijk huis en beschikte over voldoende kleding en voeding. Bovendien kan zij rekenen op de nodige financiële ondersteuning: ze hoeft geen huur te betalen voor de woning waarin ze verblijft, ontvangt steun van de Macedonische staat en wordt maandelijks financieel bijgestaan door haar zonen.

Dat de studieresultaten van betrokkene goed zijn en dat hij graag naar school gaat in België geeft hem niet automatisch het recht op een verblijf. De specifieke bepalingen overeenkomstig de artikelen 61/14 tot 61/25 van de wet van 15/12/1980 laten toe een tijdelijke machtiging tot verblijf toe te kennen aan de NBMV indien de duurzame oplossing in België is. Nergens voorzien deze bepalingen een toekenning van een tijdelijk verblijf in België met het oog op het volgen van onderwijs. Betrokkene volgde in Macedonië tot aan zijn vertrek een normaal schooltraject en behaalde er goede resultaten. Er zijn geen indicaties dat betrokkene zijn studies niet succesvol zou kunnen afwerken in Macedonië. Na het behalen van zijn middelbaar diploma kan hij, desgevallend, volgens de geijkte procedures van de vreemdelingenwet, een aanvraag indienen om hogere studies in België aan te vatten. Het argument dat de school te veraf zou liggen is geenszins voldoende om een verblijf in België te rechtvaardigen. Betrokkene verklaarde bovendien zelf dat hij op internaat zat en dus niet dagelijks op en af naar zijn woning moest terugkeren.

Verder wordt de medische situatie van de moeder aangehaald om een verblijf in België te verantwoorden. Haar medische toestand zou van die aard zijn dat het haar bijna onmogelijk zou maken om goed voor haar zoon te zorgen. Dit argument kan echter niet gevolgd worden. Het antwoord van de Art-Adviseur van de DVZ op 22 maart 2024, zoals hierboven vermeld, is hierin zeer duidelijk: de gezondheidsproblemen van de moeder zijn niet dermate ernstig dat ze zouden leiden tot de incapaciteit om de ouderlijke zorgen op zich te nemen. Dit ondermijnt het argument dat haar gezondheid een belemmering vormt voor haar vermogen om voor haar zoon te zorgen.

Conform artikel 13 van het IVRK en General Comment nr. 12 van het VN Kinderrechtencomité heeft betrokkene het recht op vrije meningsuiting. Zijn wens om in België te blijven wordt meegenomen in de afweging van het hoger belang. De argumenten die worden aangedragen vermogen evenwel niet om een verblijf in België toe te kennen. Het is niet omdat betrokkene zelf de wens uit om hier te blijven dat dit ook effectief in zijn hoger belang is.

Gezien de leeftijd van betrokkene en de beperkte duur van zijn verblijf in België, maakt een terugkeer naar het land van herkomst geen schending uit het artikel 8 EVRM gezien hij voor zijn komst altijd samen met zijn moeder in Macedonië verbleven heeft en dus weegt het privé- en gezinsleven tot nog toe opgebouwd in België niet op tegen datgene dat hij zal verderzetten bij zijn moeder. Dat betrokkene en broer R.(...) een goede band hebben, wordt niet ontkend. Echter figureert R.(...) slechts recent als belangrijkste zorgfiguur hetgeen niet opweegt tegen de jarenlange zorg en het gezinsleven dat betrokkene bij zijn moeder mocht ervaren. Alle elementen in het dossier wijzen erop dat de meest duurzame band die met zijn moeder is. Van zijn geboorte tot aan zijn vertrek was de moeder de belangrijkste zorgfiguur van betrokkene. Over de relatie tussen betrokkene en zijn moeder wordt enkel positief gesproken. Daarenboven heeft betrokkene dagelijks contact met zijn moeder.

Tenslotte kan, overeenkomstig artikel 74/16 van de vreemdelingenwet, gesteld worden dat er bij terugkeer voldoende adequate opvang en verzorging aanwezig is en dat de gezinssituatie van die aard is dat betrokkene er opnieuw in kan worden opgenomen, dat een terugkeer naar zijn moeder zelfs wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om betrokkene te ondersteunen, op te voeden en te beschermen. Zoals hierboven reeds werd aangehaald zijn alle elementen aanwezig om betrokkene terug op te nemen in het gezin. Er is voldoende huisvesting aanwezig, een adequaat gezondheidssysteem en voldoende onderwijsfaciliteiten.

Conform artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980, bestaat de duurzame oplossing niet in België en stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige terugkeer naar het land van herkomst voorop alwaar hij kan herenigd worden met zijn ouders en siblings.

In het kader van een vrijwillige terugkeer kan uw pupil bovendien steeds beroep doen op de verschillende programma's van terugkeer en re-integratie van een organisatie zoals de IOM, Caritas of Fedasil op de medewerking van onze dienst. In dit geval, en op basis van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer.

Dit bevel tot terugbrenging dient aan de voogd betekend te worden, een exemplaar dient aan de voogd meegegeven te worden, een exemplaar dient ons ondertekend teruggezonden te worden, een derde exemplaar blijft ter beschikking van uw diensten.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat de kosten van het geding niet ten laste van de verzoekende partij kunnen worden gelegd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 61/17 en 61/18 van de vreemdelingenwet en van het motiverings- en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt in haar middel het volgende:

"(...)

Verzoeker heeft zijn papa nooit gekend en werd opgevoed door zijn mama. Met behulp van zijn broers in het buitenland, waaronder R.(...), die in België verblijft, slaagde het gezin erin om rond te komen. Verzoeker volmaakte zijn lager onderwijs en moest vervolgens op internaat naar Skopje om het secundair onderwijs aan te vatten, bij gebrek aan andere scholen voor secundair onderwijs in de buurt van zijn dorp.

Gelet op de grote afstand tussen verzoekers dorp Gorno Vranovsti en Skopje, diende verzoeker op internaat te gaan. Gorno Vranovsti is een klein dorp in een bergachtig gebied en ligt op meer dan 80 km van Skopje. Er is geen rechtstreeks openbaar vervoer van het dorp naar Skopje, zodat verzoeker eerst een bus naar Velez zou moeten nemen om vervolgens de trein te nemen naar Skopje. Dat is een dagelijkse pendelroute die niet haalbaar of doenbaar is voor verzoeker. De enige optie was dus dat hij op internaat ging in Skopje. Dit wordt ook niet betwist door verwerende partij.

Deze scholing en het internaat werden gesponsord door verzoekers broers. Het internaat en de school in Skopje liggen op verschillende plaatsen op zo'n 20km van mekaar verwijderd.

Verzoeker ging naar een school met enkel etnisch Albanese jongens, maar op het internaat, was de meerderheid van de bewoners etnisch Macedonisch. De etnisch Albanese jongens vormden er een minderheid.

Verzoeker is uiteindelijk slechts 2 à 3 maanden naar dit internaat gegaan, omdat hij zich daar onveilig voelde. Verzoeker heeft ook een aanzet gegeven om dit aan te kaarten tijdens het persoonlijk onderhoud dd. 5 februari 2024, p. 12:

Jij had in MAC een normale woning, je ging er naar school in MAC, je had er vrienden... Na het afmaken van de lager school ging iedereen naar een andere school. Toen ik naar Skopje ging, ben ik beginnen kijken naar mijn leven. Daar was het moeilijk, want ik was op een plaats waar er druggebruikers waren. Ik kon er niet slapen want ik hoorde vanalles. Ik was alleen. Ik kon niets anders bedenken dan naar mijn broers te vertellen en toen begon mijn broer dat er geen andere oplossing was dan naar hier te komen.

Verzoekende partij, diens raadsman en voogd, gingen er steeds vanuit dat er nog een bijkomend onderzoek in het land van herkomst zou plaatsvinden teneinde de duurzame oplossing te bepalen.

Verzoeker geeft aan dat zijn verblijf op internaat een bijzonder nare ervaring was: hij voelde zich daar inderdaad alleen, maar ook onveilig.

Verwerende partij heeft nagelaten bijkomende vragen te stellen over verzoekers ervaring op internaat, ondanks zijn verklaringen.

Verzoeker moest meestal ook in het weekend op het internaat blijven omdat de reis naar huis teveel geld zou kosten.

Verzoeker geeft aan dat de etnisch Albanese jongens een minderheid vormden op internaat en dat er van begeleiding of enige vorm van controle geen sprake was. Hij geeft aan dat er slechts 2 'begeleiders' waren voor tientallen jongeren.

Gelet op het gebrek aan controle, nodigden sommige 'bewoners' vrienden uit om vervolgens een hele nacht te drinken en drugs te gebruiken.

Het is in die context dat verzoeker een incident heeft gemeld, waarvan hij ook de aanzet gaf tijdens het persoonlijk onderhoud: op een bepaald moment kwamen een aantal 'Macedonische' jongens stomdronken op zijn deur kloppen om 2u 's nachts om drugs te verkopen en/of hem doen te gebruiken. Hoewel verzoeker nooit fysiek mishandeld werd door andere jongens in het centrum, althans niet volgens de huidige verklaringen van verzoeker, voelde hij zich zeer onveilig tijdens deze periode. Gelet op het totale gebrek aan controle in het internaat, kwamen ook soms volwassenen 'meefeesten' tijdens één van die nachten. Verzoeker heeft er tijdens zijn korte verblijf vooral op gelet om anderen zoveel als mogelijk te ontwijken.

In dergelijke context kan men niet zonder meer besluiten dat verzoeker op een adequate manier toegang heeft tot onderwijs. Het gebrek aan controle over de toegang van niet-bewoners is zorgwekkend en de vermenging van minderjarigen met meerderjarigen in een dergelijke context is eenvoudigweg ontoelaatbaar.

Hoewel het best denkbaar is dat verzoeker ook op andere plaatsen/scholen/internaten geconfronteerd zou worden met drugs is niet ondenkbaar.

Anderzijds kan men niet spreken over adequate opvang/scholing wanneer verzoeker zich, als etnische minderheid, belaagd voelt, verstoord wordt in zijn nachtrust, geen gehoor vindt bij de begeleiding van het internaat en zich onveilig en alleen voelt. Dat is de reden waarom verzoeker ernstig is beginnen nadenken over zijn toekomst en het gebrek daaraan in Macedonië. Verzoeker werd overigens ook op andere plaatsen, zoals op de voetbal, geconfronteerd met etnische conflicten.

Een betaalbaar alternatief voor een internaat was er kennelijk niet. Hoewel andere internaten beter georganiseerd zijn, zijn de daaraan verbonden maandelijkse kosten een drie- tot viervoud van het bedrag dat verzoekers familie betaalde.

Het vraagstuk omtrent adequate opvang en adequate scholing zijn onlosmakelijk met mekaar verbonden. Er is immers geen toegang tot secundair onderwijs in de regio van herkomst van verzoeker. De dichtbij gelegen scholing is in Skopje, zodat verzoeker de facto verplicht wordt op internaat te gaan.

Verzoekende partij kan alleen maar vaststellen dat verwerende partij heeft nagelaten een grondig onderzoek te voeren naar de adequate opvang/scholing van verzoeker. Verwerende partij heeft immers enerzijds nagelaten tijdens het persoonlijk onderhoud bijkomende vragen te stellen over verzoekers welzijn op het internaat. Anderzijds werd geen enkel onderzoek in het land van herkomst gevoerd teneinde na te gaan wat de precieze levensomstandigheden in bvb. het internaat, waar verzoeker verbleef, zijn. Een zorgvuldiger onderzoek had kunnen leiden tot de vaststelling dat de toegang tot opvang en scholing niet gegarandeerd kan worden, minstens niet adequaat zijn.

Een schending van de bovenvermelde wetsartikelen en beginselen van behoorlijk bestuur worden aangetoond.

(...)"

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

3.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

3.4. Zowel bij het beoordelen van het zorgvuldigheidsbeginsel als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidstoezicht van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verwerende partij in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

3.5. Het bestreden bevel tot terugbrenging (bijlage 38) vermeldt onder andere uitdrukkelijk de door verzoekster geschonden geachte artikelen 61/17 en 61/18 van de vreemdelingenwet als zijn juridische grondslagen.

Artikel 61/17 van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de gemachtigde van de staatssecretaris "(b)ij het bepalen van de duurzame oplossing (...) voorrang (geeft) aan de vrijwaring van de eenheid van het gezin, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind en het hoger belang van het kind". Onder 'duurzame oplossing' dient luidens artikel 61/14 van de vreemdelingenwet te worden verstaan:

*"- hetzij de gezinshereniging, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, in het land waar de ouders zich legaal bevinden;
- hetzij de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar de NBMV gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, met garanties op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of andere volwassenen die voor hem zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele instanties;
- hetzij de machtiging tot verblijf in België, met inachtneming van de bepalingen waarin de wet voorziet;"*

Artikel 61/18 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na individueel onderzoek en op basis van het geheel van de elementen, geeft de minister of diens gemachtigde aan de burgemeester of diens gemachtigde de instructie om :

- hetzij een bevel tot terugleiding af te geven aan de voogd, indien de duurzame oplossing de terugkeer naar of de gezinshereniging in een ander land is;
- hetzij een verblijfsdocument af te geven, indien de duurzame oplossing niet bepaald is.
Het verblijfsdocument heeft een geldigheidsduur van zes maanden. De Koning bepaalt het model van het document.”

3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat de pupil van verzoekster op 12 februari 2023 in België toekwam samen met zijn moeder. Deze laatste keerde terug naar Macedonië zonder haar minderjarige zoon en liet deze achter bij zijn oudere broer R., die de Belgische nationaliteit heeft. De Dienst Voogdij van de FOD Justitie stelde verzoekster op 14 november 2023 aan als voogd.

Op 19 januari 2024 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 61/15 van de vreemdelingenwet. De pupil, de voogd en de advocaat werden op 24 januari 2024 uitgenodigd voor een verhoor op 5 februari 2024 bij de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals voorzien in artikel 61/16 van de vreemdelingenwet. De gemachtigde van de staatssecretaris gaf op 19 februari 2024 de instructie om de pupil in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie, geldig voor 6 maanden. De broer van de pupil werd op 26 februari 2024 eveneens gehoord in het kader van diens aanvraag om machtiging tot verblijf. Op 21 maart 2024 werd door verweerder een advies gevraagd aan de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken om een beeld te krijgen van de medische situatie van de moeder van de pupil in haar land van herkomst. Dit resulteerde in een medisch advies, afgeleverd op 22 maart 2024. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 19 april 2024 de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

3.7. Op basis van het geheel van de beschikbare elementen (de aanvraag om machtiging tot verblijf van 19 januari 2024, het gehoor van de pupil van 5 februari 2024, het gehoor van diens broer van 26 februari 2024 en het medisch advies van 22 maart 2024) concludeert de gemachtigde van de staatssecretaris dat de duurzame oplossing niet in België ligt, maar bestaat in een terugkeer naar Noord-Macedonië waar de pupil kan worden herenigd met zijn moeder. Hierbij wordt het volgende gesteld:

“Conform artikel 61/14-2° van de wet van 15/12/1980 kan een duurzame oplossing bestaan uit een terugkeer naar het land van herkomst met garanties op adequate opvang en verzorging hetzij door de ouders, hetzij door andere volwassenen, hetzij door overheidsinstanties of niet gouvernementele organisaties of in het land waar de ouders zich legaal bevinden. In het geval van betrokkene is zijn moeder nog steeds aanwezig in het land van herkomst. Zij woont in Gorno Vranovci en kan opnieuw de zorg voor haar zoon op zich nemen net zoals zij dit in het verleden zonder enig probleem heeft gedaan. Artikel 9 en 10 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind stelt immers dat er geen enkele bevoegde instantie is die beslist heeft dat een scheiding tussen de ouder(s) en kind dient opgelegd te worden. Een scheiding met de ouders kan slechts gerechtvaardigd worden in gevallen van ernstig misbruik, verwaarlozing of mishandeling, wat hier niet aan de orde lijkt te zijn. Er is geen enkele aanwijzing in de aanvraag terug te vinden dat betrokkene het slachtoffer was van een slechte behandeling. De moeder is derhalve nog steeds verantwoordelijk voor de zorg en opvang van haar minderjarige zoon.

General Comment nr.14 van het VN Kinderrechtencomité omtrent artikel 3 van het IVRK onderstreept nogmaals het belang van de eenheid van het gezin, die dient hersteld te worden indien de band tussen kind en ouders verbroken werd wegens migratie en benadrukt vervolgens dat de scheiding tussen ouders en kind enkel overwogen kan worden in uitzonderlijke gevallen, (General Comment no. 14, §61: separation should only occur as a last resort measure, as when the child is in danger of experiencing imminent harm or when otherwise necessary).

De komst van betrokkene naar en zijn verdere verblijf in België worden in de eerste plaats gemotiveerd door socio-economische redenen, met als doel het verbeteren van zijn toekomstperspectieven. Tijdens het gesprek dd. 05/02/2024 stelt betrokkene immers het volgende: “In Macedonië is het voor iedereen moeilijk. Maar als je ziet dat je een kans hebt, ik heb mijn kans genomen voor een beter leven. Ik zag dat mijn broers, toen ze in Macedonië waren, het moeilijk hadden. Niet alleen voor mij, maar voor iedereen in het dorp... iedereen wacht op zijn kans om naar het buitenland te vertrekken. Ik dank mijn broers dat ik het ook mocht proberen. Het is niet dat het land slecht is, maar het is moeilijk om financieel rond te komen.” (cfr administratief dossier dd. 31/01/2024). Hoewel economische elementen in overweging worden genomen bij het bepalen van de duurzame oplossing stelt art. 61/17 uitdrukkelijk dat de gezinshereniging als duurzame oplossing overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het IVRK, in het land waar de ouders zich legaal bevinden, voorrang krijgt. In dit verband kan niet gelezen worden dat socio-economische omstandigheden dienen te worden afgewogen alvorens de gezinshereniging bij de ouders in het land van oorsprong als duurzame oplossing te voorzien. In het dossier zijn voldoende argumenten te vinden die aantonen dat een verblijf bij de moeder mogelijk en zelfs wenselijk is. Allereerst dient vermeld te worden dat de moeder tot aan zijn vertrek altijd de zorg en opvang voor haar zoon op zich heeft genomen. Uit de aanvraag blijkt nergens dat er sprake was van ernstige tekortkomingen in basisvoorzieningen: betrokkene ging naar school, had een eigen kamer in het ouderlijk huis en beschikte over voldoende kleding en voeding. Bovendien kan zij rekenen

op de nodige financiële ondersteuning: ze hoeft geen huur te betalen voor de woning waarin ze verblijft, ontvangt steun van de Macedonische staat en wordt maandelijks financieel bijgestaan door haar zonen.

Dat de studieresultaten van betrokkene goed zijn en dat hij graag naar school gaat in België geeft hem niet automatisch het recht op een verblijf. De specifieke bepalingen overeenkomstig de artikelen 61/14 tot 61/25 van de wet van 15/12/1980 laten toe een tijdelijke machtiging tot verblijf toe te kennen aan de NBMV indien de duurzame oplossing in België is. Nergens voorzien deze bepalingen een toekenning van een tijdelijk verblijf in België met het oog op het volgen van onderwijs. Betrokkene volgde in Macedonië tot aan zijn vertrek een normaal schooltraject en behaalde er goede resultaten. Er zijn geen indicaties dat betrokkene zijn studies niet succesvol zou kunnen afwerken in Macedonië. Na het behalen van zijn middelbaar diploma kan hij, desgevallend, volgens de geijkte procedures van de vreemdelingenwet, een aanvraag indienen om hogere studies in België aan te vatten. Het argument dat de school te veraf zou liggen is geenszins voldoende om een verblijf in België te rechtvaardigen. Betrokkene verklaarde bovendien zelf dat hij op internaat zat en dus niet dagelijks op en af naar zijn woning moest terugkeren.

Verder wordt de medische situatie van de moeder aangehaald om een verblijf in België te verantwoorden. Haar medische toestand zou van die aard zijn dat het haar bijna onmogelijk zou maken om goed voor haar zoon te zorgen. Dit argument kan echter niet gevolgd worden. Het antwoord van de Art-Adviseur van de DVZ op 22 maart 2024, zoals hierboven vermeld, is hierin zeer duidelijk: de gezondheidsproblemen van de moeder zijn niet dermate ernstig dat ze zouden leiden tot de incapaciteit om de ouderlijke zorgen op zich te nemen. Dit ondermijnt het argument dat haar gezondheid een belemmering vormt voor haar vermogen om voor haar zoon te zorgen.

Conform artikel 13 van het IVRK en General Comment nr. 12 van het VN Kinderrechtencomité heeft betrokkene het recht op vrije meningsuiting. Zijn wens om in België te blijven wordt meegenomen in de afweging van het hoger belang. De argumenten die worden aangedragen vermogen evenwel niet om een verblijf in België toe te kennen. Het is niet omdat betrokkene zelf de wens uit om hier te blijven dat dit ook effectief in zijn hoger belang is.

Gezien de leeftijd van betrokkene en de beperkte duur van zijn verblijf in België, maakt een terugkeer naar het land van herkomst geen schending uit het artikel 8 EVRM gezien hij voor zijn komst altijd samen met zijn moeder in Macedonië verbleven heeft en dus weegt het privé- en gezinsleven tot nog toe opgebouwd in België niet op tegen datgene dat hij zal verderzetten bij zijn moeder. Dat betrokkene en broer Redjep een goede band hebben, wordt niet ontkend. Echter figureert Redjep slechts recent als belangrijkste zorgfiguur hetgeen niet opweegt tegen de jarenlange zorg en het gezinsleven dat betrokkene bij zijn moeder mocht ervaren. Alle elementen in het dossier wijzen erop dat de meest duurzame band die met zijn moeder is. Van zijn geboorte tot aan zijn vertrek was de moeder de belangrijkste zorgfiguur van betrokkene. Over de relatie tussen betrokkene en zijn moeder wordt enkel positief gesproken. Daarenboven heeft betrokkene dagelijks contact met zijn moeder.

Tenslotte kan, overeenkomstig artikel 74/16 van de vreemdelingenwet, gesteld worden dat er bij terugkeer voldoende adequate opvang en verzorging aanwezig is en dat de gezinssituatie van die aard is dat betrokkene er opnieuw in kan worden opgenomen, dat een terugkeer naar zijn moeder zelfs wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om betrokkene te ondersteunen, op te voeden en te beschermen. Zoals hierboven reeds werd aangehaald zijn alle elementen aanwezig om betrokkene terug op te nemen in het gezin. Er is voldoende huisvesting aanwezig, een adequaat gezondheidssysteem en voldoende onderwijsfaciliteiten.

Conform artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980, bestaat de duurzame oplossing niet in België en stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige terugkeer naar het land van herkomst voorop alwaar hij kan herenigd worden met zijn ouders en siblings.”

3.8. In haar middel gaat verzoekster nader in op de belangrijkste reden voor het vertrek van de pupil uit zijn land van herkomst. Verzoekster maakt gewag van een aantal slechte ervaringen op het internaat in Skopje waar haar pupil na het afronden van de lagere school onderwijs volgde. Verzoeker bespreekt het lange traject van en naar huis, de problemen die hij kende omwille van zijn etnische achtergrond, druggebruik en slaapproblemen op het internaat. Verzoekster stelt dat er geen adequate opvang en geen adequate scholing voorhanden is in Noord-Macedonië en dat de gemachtigde van de staatssecretaris heeft nagelaten op deze punten een grondig onderzoek te voeren. Er wordt de gemachtigde van de staatssecretaris verweten geen deugdelijk onderzoek te hebben gevoerd, nagelaten te hebben tijdens het persoonlijk onderhoud vragen te stellen over het welzijn van de pupil op het internaat waar hij verbleef en geen inspectie te hebben verricht naar de precieze levensomstandigheden van de pupil in zijn land van herkomst.

3.9. De Raad merkt op dat het relaas over de slechte ervaringen van de pupil op het internaat in Skopje voor het eerst aan bod komt in het verzoekschrift.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat de pupil tijdens zijn verhoor van 5 februari 2024 bij de Dienst Vreemdelingenzaken gewag maakte van het gegeven dat hij deel uitmaakte van de etnisch Albanese minderheid op het internaat, noch van het feit dat hij zich er zeer onveilig voelde of dat er een totaal gebrek aan controle heerste. Uit zijn verklaringen kan hoogstens worden afgeleid dat hij zich eenzaam voelde op het

internaat in Skopje en vervreemd door de aanwezigheid van druggebruikers in Skopje en niet kon slapen: *“Na het afmaken van de lagere school ging iedereen naar een andere school. Toen ik naar Skopje ging, ben ik beginnen kijken naar mijn leven. Daar was het moeilijk, want ik was op een plaats waar er druggebruikers waren. Ik kan er niet slapen want ik hoorde vanalles. Ik was alleen. Ik kan niet anders bedenken dan naar mijn broers te vertellen en toen begon mijn broer dat er geen andere oplossing was dan naar hier te komen.”* Tijdens het verhoor heeft de pupil geen verklaringen afgelegd over het gebrek aan begeleiding op het internaat, of over specifieke nachtelijke incidenten waarbij jongens stomdronken op zijn deur kwamen kloppen om hem drugs te verkopen of samen te gebruiken.

Nochtans werd op het einde van het verhoor door de dossierbehandelaar uitdrukkelijk gevraagd of er *“zaken waren naarwaar ik niet heb gevraagd maar die wel belangrijk zijn om te weten in het nemen van een beslissing”*. Er kon dan ook redelijkerwijze van de pupil verwacht worden dat hij de situatie op het internaat naar voren bracht, te meer gezien zijn leeftijd van 17 jaar waarop van hem verwacht kan worden dat hij het belang van deze elementen kon inschatten. Verzoekster kan de gemachtigde van de staatssecretaris dan ook geen onzorgvuldigheid of gebrekkige motivering verwijten omdat de etnische achtergrond van de pupil of de problemen op het internaat in de bestreden beslissing niet aan bod komen.

Ten overvloede merkt de Raad op dat ook uit de aanvraag van 19 januari 2024 niet bleek dat de minderjarige zich onveilig voelde op het internaat. Er werd enkel melding gemaakt van het feit dat er in Noord-Macedonië slechts één school is die in het Albanees onderwijst. Deze school zou zich in Skopje bevinden, waardoor de minderjarige telkens een grote afstand moest afleggen. Verweerder nam dit element in overweging bij het vaststellen van de duurzame oplossing voor de minderjarige en motiveerde hieromtrent als volgt: *“Het argument dat de school te veraf zou liggen is geenszins voldoende om een verblijf in België te rechtvaardigen. Betrokkene verklaarde bovendien zelf dat hij op internaat zat en dus niet dagelijks op en af naar zijn woning moest terugkeren”*.

3.10. In zoverre verzoekster met haar middel een feitelijke herbeoordeling beoogt van de voorgestelde duurzame oplossing en de ‘garanties op adequate opvang en verzorging in het land van herkomst’ van de pupil, merkt de Raad op dat hij hiervoor niet bevoegd is. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht moet hij immers nagaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (cf. RvS 14 februari 2013, nr. 222.511). In haar middel betoogt verzoekster op algemene wijze dat de pupil in zijn land van herkomst niet op een adequate manier toegang heeft tot het onderwijs, doch zij brengt hiervan geen enkel begin van bewijs aan. Het feit dat de scholing in België van betere kwaliteit zou zijn, volstaat niet opdat wordt vastgesteld dat de duurzame oplossing voor de minderjarige zich in België zou bevinden.

3.11. Vervolgens wijst de Raad op artikel 74/16, §2 van de vreemdelingenwet waaruit volgt dat verweerder er zich, voorafgaand aan de afgifte van een bevel tot terugbrenging, steeds van moet verzekeren dat er voor de minderjarige in het land van herkomst garanties zijn qua opvang en tenlasteneming, gelet op zijn behoeften volgens zijn leeftijd en graad van zelfstandigheid. Waar verzoekster in haar middel beweert dat de verwerende partij heeft nagelaten een grondig onderzoek te voeren naar de adequate opvang van de pupil, merkt de Raad op dat zij er niet in slaagt de concrete bevindingen van de gemachtigde van de staatssecretaris op dit punt te ontkrachten. De bestreden beslissing motiveert immers uitvoerig over de opvangsituatie van de pupil in zijn land van herkomst. Dit blijkt onder andere uit volgende bewoordingen:

“In het dossier zijn voldoende argumenten te vinden die aantonen dat een verblijf bij de moeder mogelijk en zelfs wenselijk is. Allereerst dient vermeld te worden dat de moeder tot aan zijn vertrek altijd de zorg en opvang voor haar zoon op zich heeft genomen. Uit de aanvraag blijkt nergens dat er sprake was van ernstige tekortkomingen in basisvoorzieningen: betrokkene ging naar school, had een eigen kamer in het ouderlijk huis en beschikte over voldoende kleding en voeding. Bovendien kan zij rekenen op de nodige financiële ondersteuning: ze hoeft geen huur te betalen voor de woning waarin ze verblijft, ontvang steun van de Macedonische staat en wordt maandelijks financieel bijgestaan door haar zonen.

(...)

Verder wordt de medische situatie van de moeder aangehaald om een verblijf in België te verantwoorden. Haar medische toestand zou van die aard zijn dat het haar bijna onmogelijk zou maken om goed voor haar zoon te zorgen. Dit argument kan echter niet gevolgd worden. Het antwoord van de Arts-Adviseur van de DVZ op 22 maart 2024, zoals hierboven vermeld, is hierin zeer duidelijk: de gezondheidsproblemen van de moeder zijn niet dermate ernstig dat ze zouden leiden tot de incapaciteit om de ouderlijke zorg op zich te nemen. Dit ondermijnt het argument dat haar gezondheid een belemmering vormt voor haar vermogen om voor haar zoon te zorgen.

(...)

Tenslotte kan, overeenkomstig artikel 74/16 van de vreemdelingenwet, gesteld worden dat er bij terugkeer voldoende adequate opvang en verzorging aanwezig is en dat de gezinssituatie van die aard is dat betrokkene er opnieuw in kan worden opgenomen, dat een terugkeer naar zijn moeder zelfs wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om betrokkene te ondersteunen, op te voeden en te beschermen. Zoals hierboven reeds werd aangehaald zijn alle elementen aanwezig om betrokkene teug op te nemen in het gezin. Er is voldoende huisvesting aanwezig, een adequaat gezondheidssysteem en voldoende onderwijsfaciliteiten.”

De Raad merkt ten overvloede op dat de pupil zelf tijdens zijn verhoor aangaf dat hij in Noord-Macedonië leefde in een “heel goed huis” en dat zijn moeder bereid zou zijn om hem terug op te vangen in haar woning indien hij zou moeten terugkeren naar Macedonië. De broer van de minderjarige omschrijft de relatie tussen de pupil en diens moeder bovendien als perfect. De enige moeilijkheid die terzake door beiden werd aangevoerd, betrof de medische toestand van hun moeder. Uit het administratief dossier blijkt echter dat de gemachtigde van de staatssecretaris wel degelijk onderzoek verrichtte naar de medische situatie van de moeder van de pupil in haar land van herkomst en hierover op 21 maart 2024 advies vroeg aan de arts-adviseur van de dienst Medisch Verblijf. Verzoekster betwist de vaststellingen van de arts-adviseur niet in haar verzoekschrift. De bewering van verzoekster dat onvoldoende onderzoek zou zijn verricht naar de situatie in het land van herkomst mist feitelijke grondslag. Verzoekster toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris onzorgvuldig of kennelijk onredelijk te werk ging door vast te stellen dat de duurzame oplossing voor de pupil *in casu* bestaat in een remigratie naar het land van herkomst en de hereniging met zijn moeder.

3.12. Er werd geen schending aangetoond van de artikelen 61/17 en 61/18 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat de bestreden beslissing niet zou berusten op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen of niet zou zijn gestoeld op een deugdelijk onderzoek. Een schending van het motiverings- en/of het zorgvuldigheidsbeginsel werd niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend vijftientig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN